

HELGA & SOFIE ANKERS

KUNSTHANDEL & VÆVESTUE

JERNBANEGADE 6

AAKIRKEBY

I 1932 rykkede søstrene Helga og Sofie Anker ind i lokalerne i Jernbanegade 6 og etablerede en Vævestue og Kunsthandel.

Helga var født i 1894 og Sofie i 1907. De var døtre af gårdejer Hans Anker og hustru Anne Sofie Pedersen fra Stangegård i Klemensker. Deres far Hans Anker var født på Bobbegård i Aaker 17.3.1852 og havde i sin barndom gået i Aaker kirkeskole under lærerne Dam og Marchers strenge ledelse, dog trøstet af skoleveninderne savskærergårds Trine Ipsen og købmand Pedersens datter Laura, som senere blev gift med lærer Nielsen Østre skole (de kom som pensionister til at bo i villaaen ved Præstedammen)

Gennem sine forældre var Hans Anker stærkt præget af Trandbergs vækkelsesbevægelse og han sluttede sig selv stærkt til valgmenigheden og højskolebevægelsen, hvilket også kom til at præge hans familie med de mange børn.

I 1866 blev Hans Anker konfirmeret i Aa-kirke af pastor Mossin, og familien flyttede til Stangegård i Klemensker, som faren nu havde overtaget. Efter faderens død og giftermål med Anne Sofie Pedersen, der kom fra Sjælland så overtog Hans Anker Stangegård.

Da søstrene Helga og Sofie skulde starte vævestue i Aakirkeby, så fik de med sig en gammel trævæv, der allerede i 100 år havde været i familiens eje. Men på trods af dens høje alder med orme-huller og trælejer kunne den stadig fremstille masser af dejlige stoffer til kjoler, bluser, kjoledragter og løbere samt gardiner da de fik den opsat i deres nystartede Vævestue

Og den gamle væv fulgte med de to søstre fra sted til sted, hvergang de flyttede. Fra Jernbanegade i Aakirkeby til St. Torvegade og til Søndergade og sluttelig til Storegade i Rønne, hvor Grethe i sin ungpigetid lærte at væve på den, og arbejdede i ½ år.

Da frøkenerne Anker i 1937 var flyttet til Rønne, så flyttede Olgæ Kragh ind og opstartede Aakirkeby Nye Boghandel,

I Jernbanegade i Aakirkeby havde de en lille loftslejlighed ovenover forretningen og vævestuen, så det var let at kunne skiftes til at passe væven og hvile sig samt lave mad. Vævearbejde kræver jo mange arbejstimer.

Udover garnsalg og salg af hjemmehåndvævede stoffer havde man også salg og udstilling af olie og akvarelmalerier samt tegninger keramiske fåde, krukker, vaser, kaffe og thestel.

Jeg har stadig en vævet løber liggende på skænken i min spisestue som jeg kan huske jeg var nede og købe sammen med min mor. Og jeg har et arvet kakkelbord, hvor kaklerne er udført af en af de kunstnere der var tilknyttet vævestuen.

Forretningens renome spredtes hurtigt rundt på Øen. Folk kom selv fra Rønne for at handle hos søstrene Anker. Grethe, min kone, nævner, at hun flere gange i sin barndom var med sin mor fra Rønne og handle i vævestuen ved siden af mælkeudsalget (slikbutikker glemmer man jo aldrig).

En væsentlig grund til det hurtige omdømme kom måske også af, at det i foråret 1933 ved hjælp af den tyske kunstmåsen von Garvens lykkedes søstrene Anker, at få købt Sandkåd-Pavillionen, der lå på klipperne ved Sandkås stranden, og få den indrettet til kunstsalon. Her kunne de på værdig vis fremvise deres arbejder overfor befolkningen og turisterne

" Det må vi op og se " kan jeg huske far sagde. Som byrådsmedlem var han rævestolt over at en af byens forretninger markerede sig så flot

Altså ind i Chevroletten I 1080 og adsted på årets sommerudflugt. Og en stund efter skred vi to drenge iført nypressede korte bukser, rene skjorter og hvide sommerhuer sammen med far og mor op ad den stejle cementtrappe op til Kunstpavillionen for at beundre vores livs første kunstudstilling,

Der var et utal af mennesker. Flere hundrede beskrev vi for kammeraterne hjemme på Torvet .